

holde sig til det System, der dengang blev grundlagt, og som nu er gjældende. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at være enig med dem, der mene, at Kjøbenhavns Interesse ikke kan have Skade af, at der herfter Næringsfrihed omkring den. Jeg har heller ikke saameget støttet mig paa Næringsfrihedens Fare for Kjøbenhavn i Almindelighed som paa de aldeles særlige Forhold med Hensyn til Frederiksberg, der saa at sige vil blive en Kjøbstad midt inde i en anden Kjøbstad, og paa de Forviklinger og Ubilligheder, der ville fremkomme, naar en Næringsbedrift kan drives paa den ene Side af Gaden med større Lethed end paa den anden. Jeg har derfor troet, at den rigtige Ordning af Forholdet vil være en Sammensmeltning af de to Communer, men i alt Fald taler Billighed for, at der tilveiebringes saa stor Lighed i Byrderne, som det efter Omstændighederne er muligt.

Ordf: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Ordf: Jeg skal kun gjøre opmærksom paa, at naar der af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Née) og tidligere af den ærede Forslagsstiller er henviist til § 15 i den midlertidige Lov om Frederiksbergs oconomiske Bestyrelse af 29de December 1857, forekommer det mig virkelig ikke, at den paa nogen Maade kan siges at være nogen Løsteparagraph. Den siger, at, hvis ved en ny Lov en udvidet Næringsfrihed skulde blive tilstaaet i Sognet, skal en Deel af Bescatningen kunne gaae over paa Næringen; men der er ikke det Allermindste til Hinder for, at efter den hele Opfattelse, som baade det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. E. Larsen) og jeg have af Sagen, en udvidet Næring jo kan blive gjort gjældende i Frederiksberg Commune, og det kan endog saa godt finde Sted, uden at Frederiksberg egentlig bliver optaget i Kjøbenhavn. Men forøvrigt maa selve denne Paragraph næsten betragtes som hævet, da ikke alene Spørgsmaalet om at be-

statte efter Næring er hævet, men ogsaa selve Næringsloven af 29de December 1857 er udkommen den selsamme Dag som Loven om Frederiksberg Commune, og den slaaer Frederiksberg fuldstændig i Hartorn med de øvrige Districter, medens det dog vilde været naturligt, om den egentlige Næringslov allerede da havde stillet Frederiksberg som exceptionel, naar man overhovedet havde meent at komme til en udenfor den almindelige liggende Ordning for dets Vedkommende.

Sall: Da Forhandlingerne vel nu nærme sig deres Slutning, skal jeg søge at fatte mig saa kort som muligt, idet ogsaa jeg fra min Side skal fremhæve det, hvorom der er Spørgsmaal og alene er Spørgsmaal i det Lovforslag, der af mig er indbragt. Det ærede Medlem, der saa ofte har havt Ordet, og nu ogsaa sigst, har meent at maatte „fastholde“, hvad han fra Begyndelsen af havde sagt, og hvad han der havde fastholdt, var dette, at der her var Spørgsmaal om nogle Forandringer i Næringsloven. Dette behøvede han nu ikke at holde saa overordentlig fast paa, thi dette frembyder sig ligesom af sig selv; men hvad han ikke har villet gaae ind paa at omtale før nu med et Par Ord, er dette, at samtidigt med, at der ved Lov blev givet Frederiksberg Commune en ganske særegen Stilling, udkom den almindelige Næringslov, saa at det, der i den førstnævnte Lov er omtalt med Hensyn til Næringsforholdene, paa Grund af den sidste Lovs Udkommen skulde være blevet gjort ubrugeligt og overflødig. Men det kan jo ikke oversees, at det var, forinden den almindelige Næringslov kom ud, og samtidigt med, at den forhandlede, at det hele Spørgsmaal om Frederiksberg Communes Stilling blev forhandlet og afgjort, og derfor maa jeg her fastholde — det gjør mig ondt, at jeg skal gjentage det, men jeg maa dog i Sagens Interesse gjøre det — at Thinget her ligeoverfor Loven med Hensyn til Frederiksberg Commune paa ingen Maade staaer som med Hensyn til alle andre Love, der maatte indeholde nogen Forandring i Næringslovgivningen. I saa Henseende kan jeg altsaa slutte mig til, hvad der af den ærede Rigsdagemand for Svendborg Amts 6te Valg-